

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

XV. Duos Lusitanos à perdita vita ad honestam reuocat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

admonitus Xauerius, confessim ire ad
Prætorium pergit. Cæterū idem il-
le animi sensus atque ardor alienatam à
suscepto itinere mentem agebat. Quo-
circa errabundus per urbem reliquum
diei meditando consumpsit. Iamque nox
appetebat, cùm Pater comitis admonitu
ad se redijt, ac semet aberrare aliquando
sensit. Proinde ad comitem versus: Alio
die, inquit, cum Prorege agemus; hunc
enim diem sibi Deus vindicauit. Postero
igitur die Proregem adit, placatque.

*Per vi: bē-
errat alic-
natis è fit
cepto iti-
nere sensi-
bus.*

CAPVT XV.

*Duos Lusitanos à perdita vita ad ho-
nestam vitam reuocat.*

SV B I N D E comperto veterem ami-
cum in ancillarum amores effusum.
insanire, cum de industria sub meridiem
conuenit: pransuroque superueniens, vi-
tro se offert hospitem coniuamque. Vi-
debat ille Xauerium haud sanè tempesti-
uum coniuam fore. Sed abnuere nō au-
sus, comiter exceptit eum, simulatis obse-
quijs, compositoq; ad hilaritatem vultu-
motum animi tegens. Apparato prandio-
pariter accumbunt. Formosę ancillæ, ea-
dēq; hospitis pellices, ministrat. Cœperat

M. 4 domi-

dominum verecundia, quod nemo præterea domi seruus esset: & tanta ancillarum copia ipsum insignis intemperantia

*Tempesti- suspectum facere poterat. Ergo cum Xa-
ua delicto uerius dissimulans super mensam de ea
rum dissimulatio re verbum nullum fecisset; sub pran-
mulatio dium obiurgatione extimescere hospes
plus va- velut in manifesto flagitio deprehensus.
let, quam Cæterum Franciscus gratijs actis, & illi
reprehen- ancillisque bene precatus, discedit. Plus
sio.*

dissimulatio ad corrigendum amicū valuit, quām obiurgatio valuerit. Hospes metu liberatus, cū tantum adeoq; manifestum probrum ac dedecus tacitū tulisset; de cætero fidentiis Franciscū adire, sua sponte domum inuitare, & adducere coniuā cœpit. Et ille benignè eum accipiens, ac blandè salutans, identidem sciscitabatur, quī tandem valerent illæ eius sorores germanæ. Nec quicquam ultra adiiciebat, aculeum in illius animo reliquissē contentus. Nec frustra id fuit. Paucis intermissis diebus, venit hospes ad ædem S. Pauli, euocat Xauerium. Protinus ad eius pedes prouolutus. En, Pater, adsum, inquit, imperata facturus. Enim uero tuum illud silentium tantis clamoribus meam perculit mentem, ut dies noctesque agitata non queat vlo modo consistere. Proinde gratissimū mihi erit

Xauerij
silentium
clamat.

si de

si de meis rebus ex Dei gloria, animique
mei salute, statueris. Ergo Francisci suorum
de peccatis ritè confessis, pellices enuptas
allegat, initque rationem vitæ honestæ
piæq; eodē Xauerio magistro. Nec verò
is amicis modò ac familiaribus, sed etiam
alienis, quorum salus deposita, ac de-
sperata videretur, omni ope subueniebat.

Lusitanus miles classarius erat penè ad
extremum perditus, qui, fatiscente spe sa-
lutis, iam duodecim annos sacra
abstinebat confessione: iamque nauim
conscenderat, cum classe ad fretum Me-
canum iturus; cùm Franciscus de illo
fortè cognouit. Igitur eius salutis audius,
eadem nauis impigre consensa, socium
se illi navigationis adiungit. Inde comi- *Facinoro-*
ter appellando, assidendo ludenti, omni- *sum mili-*
bus obsequijs demerendo, hominem ad- *tem omni*
cò sibi deuincit, vt iam vltro ab eo expe- *bus obse-*
tatur, colaturq;. Vbi materum visum est *quijs de-*
exsequi, quod animo destinarat, adori- *meretur,*
tur incautum. Et sermone de militiae pe- *ut ad con-*
ricalis illato, amicè eum percontari cœ- *fessionem*
pit, vt paratus esset ad mortem, quā mor- *inducat.*
talitas quidem effugere non posset, mi-
litia etiam accenseret? Quampridem de-
lictorum confessione animum expiasset,
scelerumque vindicem placasset Deum?
Ad hæc ille ingemiscens: Plurimos iam

M 5 annos

annos in flagitorum cœno hærere se ait, sacræ confessionis exsortem. Magis id adeò aliena culpa, quàm sua. Quippe ante classis profectionem sibi certū fuisse, conscientiam tot flagitijs ac sceleribus exonerare; sed peccata confessio absolutionem à Vicario negatā: nec iam spem ullam salutis ostendi. Tum Franciscus, depositorum medicus animorum ynicus, mirari se dicit tantam illius Vicarij seueritatem, si quidem ipse ritè confessus esset. Inde bono illum animo esse iubet, faciles se aures daturum pollicens. Ac monito ut peccata omnia ab ultima pueritia, quoad eius consequi posset, in memoriam reuocaret, facile commodumque præscribit modum. Quod ille, ad spem salutis erectus, per multos dies fecit libenter seduloque. Iamque satis erat paratus, cum classem ad subsistendum obuiæ urbis opportunitas inuitauit. Multis ergo in terram egressis, Franciscus quoque cum milite descendit. Ibi remo-
Poenitenti to ab arbitris loco, operam dare confi-
leuem pœ- tenti cœpit. Et veram esse poenitentiam
nam im- ostendebant crebri gemitus ac lacrymæ
ponit, ipse confessionem subinde interpellates. Qua-
pro ea sa- tandem peracta, Franciscus eum absol-
tisfactu- tuens, Pater & Aue semel orare iussit; se
rus. de cætero pro illo satisfacturum Deo.

Pro-

Drotinus milite relicto, se in proximum insinuat saltum. Ibi nudato corpore, tergum aculeato flagello acriter pulsare: nec finis aut modus verberibus fieri. Interim miles imperata prece perfunctus, Patris vestigia seques, deuenit ad siluam: & plagarum crepus eum ad Francisci latebram perduxit. Qui ut horribile illud flagrum cruentumq; ac lacerum tergum alpexit, primò stupore defixus hæsit. Inde, obortis lacrymis, in mediū pro-siliens, ad Xauerij genua prosternit se, nec surgit prius, qnām ille aliena peccata suo luere supplicio desinat. Nec irritum Xauerij incepturn fuit. Hæc inusitata species militis pectus iam confessione mollitum vsque adeò flexit ad studium pœnitentiæ, vt omnis antè actæ vitæ maculas ipsem et deinde voluntarijs elueret pœnis, & rectè factis delicta sarciret. Xauerius porro voti compos, facultatem nauigij nactus, reuehitur Goam.

CAPVT XVI.

*Socijs in suas prouincias destinatis, ipse
Iaponiam adire statuit.*

SECUNDVM hæc Goani Collegij rebus compositis, cùm per id tempus
M 6. novum